

PŘEDĚLANÁ POHÁDKA

pro pobavení přátel připravil pětatřicátník pavoučího příjmení

Pěkná patnáctiletá panenka Petruška Pařízková proháněla před polednem pumlič po prašném pražském předměstí Průhonice. Procvičovala právě přesné přihrávky přes plot, poslouchajíc přes připojený přehrávač Panasonic proslavené punkové pecky, přežvykujíc pedro. Pojednou prořízne pohodu pavlačový pokřik panímámy Pařízkové:

„Petruško, poslouchej. Půjdeš pográtulovat prabábě Patricii. Předevčirem pokořila pětasmdesátku! Pojd', připravíme pár pozorností.“

Petruška procítěně povzdychla, přerušila punkovou produkci, plivla pedro pod projíždějící peugeot, pak pozvolna přikráčela. Panímáma právě pečlivě plnila plátěný pytel, podle Petrušky převážně pěknými pitomostmi: Poctivou placaticí pálenky, půlkilem poličanu, pletenými ponožkami, parádním přehozem, pořádnou porcí polárky, pašovaným portugalským projímadlem, prasečí paštikou, pohodlným prádélkem, polskými paprikovými pirožky, pastilkami proti pocení podpaží.

„Paráda, potáhnu pěkně přetěžkej prezent,“ poznamenala pesimisticky Petruška, protahujíc pusou. „Propotím přinejmenším podprsenku!“

„Přestaň pofňukávat, pubert'áčko,“ pravila panímáma. „Padej, padej. Potřebuju připravit pohoštění, přijde pan Pecháček,“ přičemž počala přihřívát pikslu párků propanbutanovým plamenem.

„Pche,“ procedila Petruška, přitahujíc popruhy pytle. Pomocí přidělené padesátikoruny přijela po pár půlhodinách před Příbram. Polojasným počasím pak pokračovala pěšky přes podbrdské pozemky. Prošla plno pasek, planin, polí, přeskočila pár potoků, přeběhla pastviny plné pampelišek, překonala překážející polokeře. Prapodivná pěšina přibližuje pojednou Petrušku potemnělému přítmi prastarého pralesa. Petruška pozoruje práchnivějící pařezy, poslouchá pokřikování ptáků, plácá protivné pakomáry.

Přehezky palouček proto Petrušku příjemně překvapí:

„Posedím, posečkám. Provětrám podkolenky, protáhnu paže. Proč pospíchat?“

Povolí popruhy, položí pytel, posvačí preclík pomazaný pribináčkem, popije pepsicolu. Protože právě plnou pusou polyká, přeslechne podupávání přibíhající psovitě potvory. Panečku! Příšerně přerostlý prošedivělý predátor, pokrytý prachem, páchnoucí potem, předvádějící přeostře pařáty. Přibrzdí před patřičně pobledlou Petruškou:

„Pozdrav pánbůh, panenke! Pročpak posedáváš pod piniemi, požívajíc podivné potraviny?“

Petruščinu plíce přestávají pracovat. Párkrát poplašeně polkne, překonává paniku:

„Přicházím popřát prababičce. Přebývá pod Plešcem. Používá pronajaté prostory pod příkrým pohořím. Pamatuje pěkných pár předválečných podzimů!“

„Pěkně prabábu pozdravuj,“ prozpěvuje přesladce potvora, „pospíchám pracovat. Pá-pá!“

„Podezřelé psisko,“ pomumlává Petruška, pročež popadne pytel, pokračujíc po pěšině.

Prašivá příšera pekelně pospíchala, proto přibyla před prabábinu pastoušku první. Pročichává pozemek, přičemž podupe přehnojenou pažitku, prozkoumává plechem pobité pevné petlice. Pak pohlédne přes parapet. Pozoruje prabábu, poklidně pochrupující pod peřinou. Podoben pardálovi pohotově přeskočí, převrhne přeplněný popelník, popadne pištící prabábu, párkrát polkne, přičemž poslintá podlahu. Pak přizdoben prabábinou parukou proklouzne pod peřinu. Přihladí prostěradlo, potichu poslouchá.

Pojedou postřehne pohyb před prahem. Přichází Petruška:

„Prababičko Patricie,“ pokřikuje Petruška, „pojd' přivítat předrahou pravnučku! Přináším pěkné prezenty! Prababičko! Pruda, prabába patrně polohluchá,“ pronese Petruška polohlasem, překračujíc přes práh. Postřehne podivný puch, převržený popelník, po podlaze poházené pallmallky. Posléze prabábu přikrytou peřinou. Přistoupí před pelest postele.

„Pic prababičko! Proč, prosím, pramálo přátelsky poulíš přerostlé panenky?“

„Protože potěšeně pozoruji pěknoučkou pravnučku,“ praví příšera.

Petruška pokračuje:

„Pročpak plácáš plachtami připomínajícími poklopy popelnic?“

„Protože pečlivě poslouchám, pusinko.“

Petruška přiblíží pohled pomačkaným polštářům:

„Proč pod pocukávajícími pysky prosvítají pokřivené požeráky?“

„Protože právě prahnu po přechutné přesnídávce,“ prskne příšera, popadne pazoury paralyzovanou Petrušku, polkne, pak poklidně přetáhne příkrývku přes páteř, podrbe podřobané pozadí, po pár pšoucích pak pochrupává.

Po poledni prochází podél prabábina plotu podbrdský podlesní Prokop Prchlík. Pohledný, pětadvacetiletý, pracovitý, pilný, pihovatý, přioděný polobotkami Puma, po polesí proslavený přehnanou potencí. Prodělal prý plastiku plešky, praví primitivní pomluvy. Postojí, poslouchá, přilákán podezřelým poklidem preventivně pohlédne přes petúniemi přezdobený parapet. Proboha! Poznává pachatele, přežranou podřimující příšera, přikrytou prababiččinými parádními peřinami. Přiskočí, popadne pár patron, připraví pušku...

„Počkat, počkat! Přestřelkou patrně poškodím památeční porcelán! Postačí párkrát pořádně přetáhnout příšera po papuli pažbou.“

Promyšleno - proneseno – provedeno. Prokop pak poklekne, prorezlou pilkou pižlá přecpaný pupek potvory. Poté pomáhá poněkud pomuchlané prababičce prolézt. Posléze prolézá Petruška. Prokop překvapením pootevřívá pusou, přimrazen Petruščinou podobou. Pozoruje pěkně plochý poodhalený pupíček, perfektní postavu, pohledem polaská příjemnou pokožku, pučící pevná prsíčka, prdelku požadující plácnutí. Po pár pokusech přinutí pusou promluvit:

„Panenko překrásná – pohled, právě poznáváš proslulého pracovníka podbrdského polesí, podlesního Prokopa Prchlíka, pekelně poblázněného právě pozorovanou polobohyní!“

Polichocená Petruška půvabně pokynula paží, pěkně poděkovala, pak pohládila prabábu, poněkud pomateně přerovnávací pětistovky poschovávané po prádelníku. Prokop po pár pauzách pateticky prohlásí:

„Pojď Petruško poznat Prchlíkův přeútulný podkrovní pokojík. Pohovoříme, popijeme pár panáků, pustíme příhodné plouzáky, poté případně prověříme pohovku.“

Petruška přimhouřeně pozoruje právě poznaného playboye. Přemítá. Pak pevně přesvědčena prohodí:

„Platí! Proč přechovávat potupné panenství? Pouze pro posměch pologramotných posluchaček průhonické průmyslovky? Prdlajs! Pojď, Prokope, prubnem pár primerosů.“

Přešlo pár pátků, plynula pololetí, přicházela prosluněná předjaří, pestrobarevné podzimy. Petruška prozíravě připoutala Prokopa posvátnou přísahou před Pánembohem, prsteníčky přizdobily prstýnky. Přestřastná paní Prchlíková povila později Prokopovi pěkná paterčata.

Panímáma Pařízková přistihla pantátu Pařízka prodávat pubescentům pervitin před prodejnou potravin. Posmutněle polkla pár plzní, pak pragmaticky posbírala pantátovy peníze, pořídila pár peršanů, přikoupila pět pater paneláku, prostě počala připomínat princeznu.

Prabába Patricie přes pokročilého Parkinsona pořád přebývá pod Plešcem, pere prapranoučatům plínky, přilepšuje plné pokladně prodejem předražené petrželky přihlouplým Pražákům.

Prokopa povýšili, pravidelně pobírá padesát papírů, přistavěl patro, pořídil porsche, přijímá paraguayské papaláše, Petruška puká pýchou.

Pojďme proto pozvolna poutavý příběh přerušit, popřejme postavám příjemné prázdniny, poté pozvedněme půllitr pro pokračující příjemnou pohodičku.